

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 32438/2023
17.12.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Добриле Страјина и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији су пуномоћници Саша Милетић и Снежана Милетић, адвокати из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зајечару, ради утврђења права својине, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3869/22 од 06.09.2023. године, у седници одржаној 17.12.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3869/22 од 06.09.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3869/22 од 06.09.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Књажевцу П 608/21 од 15.09.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца којим је тражено да се утврди да је тужилац по основу одржаја власник делова кат. парцеле .., потез „...“, катастарска класа шума VI класе, по врсти шумско земљиште, чија је укупна површина 520.501м², уписана у ЛН .. КО ..., у површини од 802м² или идеалном (погрешно означено реалном) уделу од 802/520501, у мерама и границама ближе описаним у том ставу изреке и на делу кат. парцеле .., потез „...“, катастарска класа „Поток“, по врсти остало земљиште, чија је укупна површина 223.801м², уписана у ЛН .. КО ..., у површини од 5.368м² или идеалном (погрешно означено реалном) уделу од 5368/223801, у мерама и границама ближе означеним у том ставу изреке, што би тужена Република Србија била дужна да призна и да трпи да се право својине тужиоца упише код Службе за катастар непокретности у Књажевцу.

Апелациони суд у Нишу је, пресудом Гж 3869/22 од 06.09.2023. године, одбио као неосновану жалбу тужиоца и потврдио пресуду Основног суда у Књажевцу П 608/21 од 15.09.2022. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку – ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Из цитиране одредбе произлази да је погрешна примена материјалног права једини законски разлог за изјављивање ове врсте ревизије, али да би се о изјављеној посебној ревизији могло одлучивати потребно је и испуњење другог услова а то је да је због погрешне примене материјалног права у другостепеној одлуци потребно да се размотре правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права.

У овој правној ствари правноснажном пресудом одбијен је тужбени захтев тужиоца да се утврди да је по основу одржаја власник делова катастарских парцела .. и .., обе КО ..., и то делова у чијој је државини за потребе коришћења мале хидроелектране на реци Трговишки Тимок, за који објекат је исходавао све потребне сагласности и дозволе. У парницама ове врсте, оцена о испуњености услова за одржај зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком поједином случају, тако да је исход спора условљен утврђеним околностима конкретног случаја.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана пресуда у примени материјалног права, Врховни суд је оценио да у конкретном случају није испуњен законски услов који би се односио на потребу уједначавања судске праксе као и да не постоји потреба за новим тумачењем права, нити за разматрањем правних питања од општег интереса, односно правних питања у интересу равноправности грађана.

Из изнетих разлога, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца применом члана 404. ЗПП и одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба у овој правној ствари подне та је 10.02.2020. године, а вредност предмета спора је 10.000,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско-правном спору, у коме вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, следи да ревизија није дозвољена, на основу одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

Из тих разлога, Врховни суд је одлуку као у ставу другом изреке донео применом одредбе члана 413. ЗПП.

Председник већа - судија
Гордана Комненић, с.р.

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић